

Tole je prawy wobraz ...

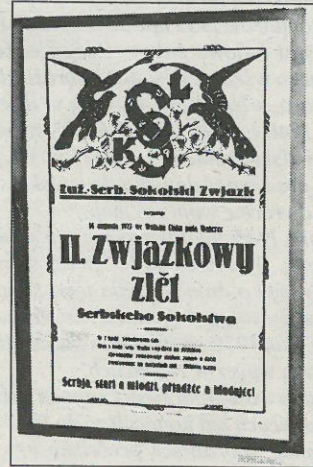

Cyle wěsće su mnozy hižo do Serbskeje protyki za léto 1999 pokuknyli. Tam je na stronach 136/137 nastawk „W Póznanju bě rjenje!“. W nim dopominataj so Cecilija Nawkec a jeje bratr Józef Nawka (mjeztym bohužel léta 23. meje zemřel) na dny sokolskeho zléta w léce 1929 w Póznanju. W teksće je na příklad tež tale sada Cecilije Nawkec: „Tu přédku, ta žona w katolskej drasće, to sym ja“. Hladačeli pak na fotografiju na stronje 137, to nikoho w katolskej drasće njewuslědźiće. Kak tomu? Awtor a lektorka staj pódlanski wobraz zhotowjerjej přepodalaj. Wón je z technických příčin foto „přirězał“, njeznajo tekst nastawka. A tak so sta, zo drje je řeč wo žonje w katolskej drasće, na foće pak widźeć njeje. Tohodla: Tole je prawy wobraz! Přédku kroči tehdy 20lětna Cecilija Nawkec pódlá Marty Šoćić a Elzy Janakoweje na čole sokolskeje delegacije při swjedźenskim čahu spočatk julija 1929 w pólskim Póznanju.

Mikra

Dalšej sokolskej zajimawostce ...

... móžachmy létsa we wustajeńcy k 50. rónicy Serbskeho zakonja w Budyškim Serbskim muzeju wuhladać. Stej to wulkej barbanej plakataj. Přeni wabi za II. zwjazkowy zléť Serbskeho Sokoła w léce 1927 we Wulkim Čisku. Druhi za Lužicko-serbski wječor Praskeje jednoty Sokoła měšćanskeho džěla VII w léce 1933 – potajkim někotre tydženje po nastupje nacionalsocialistow w Němskej.

Zarjadowanje deklarowaše so wosebje tež tohodla jako „Wječor słowjanskeje wzajomnosće“. Wo tutym wječorku spytamy nadrobnosće zhońić. Što móže nam při tym pomhać?

Foće: A. Pawlikowa

SOKOŁSKE LISTY

„My smy dobyli!“ tak klinčeše sobotu, 12. septembra 1998, nawječor z erta hrajerjow wubranki „starych knjezow“ serbskeho Sokoła w sportowym domje w Owčarach pola Mělnika w susodnej Českej. Haj, z nic mjenje hač 8:3 bě mustwo wokoło kapitana dr. Bena Wałdy domjacych hrajerjow nad 35 lěťami přewinyło. A „My smy dobyli!“ spěwachu tež wšitycy druzy wobdźělnicy delegacije ze Serbow: běchu to čonojo předsydstwa Sokoła, dalši sokoljo a přečeljo našeho sportowego towarstwa. Spěwanje serbskich a wězo tež českich pěsní traješe potom w kruhu domjacych sokolow, zhromadna bjesada a zabawa z rejwanskej kapatu při piwku a wězo tež becheroce hač po połnocy. Na přěnimaj stronach tutych Sokolskich Listow chcemy na poradźeny zajězd 28 přečelow sporta z Lužicy do susodneho słowjanskeho kraja spominać. Nětko wjeselimo so hižo na napřečiwny wopyt českich sokolow kletu w juliju!

M. K.

Sokolska „stara garda“ w Českej wuspěšna była

Serbska sokolska wubranka starych knjezow a jeje přewodźerjo před zetkanjom w Owčarach. Wotlěwa stej: Jan Macka, Křesćan Lipič, Pětr Šořta, Marko Šořta, Jan Mark, Heinrich Wjela, Beno Domaška, Roland Bulank, Alfons Matka, Mikławš Krawc, Józef Šwon. Klečo wotlěwa: Handrij Dórnik, Křesćan Jakubaš, Jurij Lajmer, Maćij Bětnar, Gerd Krječmar, dr. Beno Wałda (wobraz naprawo horjeka).

Měńjenje nazwučowarja Józefa Šwona k hrě a zajězdej:

Po wuspěšnej jězbje 12./13. septembra do Českej chej tole prajić:

„Njedźiwajo wjacorych wotprajenjow z powołanskich a swójbných příčin (Ralbičenjo wšak bjez zamołwjenja falowachu) bě so nam poradźilo, sylne mustwo zestajić, kotrež měješe cyłkownje wjele wjesela. Buchmy w Českej wutrobnje wot hosćičelow wítani a zastarani. Wšěm sportowcam a přiwisnikam, kotřiž so na jězbje wobdźělichu, sluša wulki džak! Z Pančič běchu hrajerjo M. Bětnar, R. Bulank, K. Jakubaš a K. Lipič, z Njebjelčic A. Matka, z Chrósćic H. Dórnik a M. Šořta, z Hórkow J. Lajmer, H. Wjela, G. Krječmar, dr. B. Wałda a B. Domaška.

Nětko wjeselimo so hižo na wróćohru pola nas, kotruž planujemy za 17. julij 1999 w Hórkach we wobłuku našeho sportowego swjedźenja.“

Rozprawa k hrě

Po oficialnym zestupanju před fotografami a postrowjenju z přepodačom přečelskich darow a chorhojčkow započa so přečelska hra ze sylnym startom za serbsku wubranku. W 15. mješinje trjechi Křesćan Lipič do hornjeho praweho kuta njedźeržomnje za Owčarskeho wrotarja. W 20. min. zwyżi Heinrich Wjela na 2:0 a pjeć mješin pozdžišo wučeknychu naši přez dr. Bena Wałdu na 3:0. Tróšku zastróžani po zranjenju Křesćana Jakubaša naši z ofensiwym (Dale na stronje 2)

Kapitanaj inž. Pavel Jirmus (nalěwo ze sudnikom) a dr. Beno Wałda wjedzetaj swojej mustwje na rjany zeleny trawnik. Hosćičeljo přepodachu svojim serbskim přečelam male dary. W kóžděj tobolce bě tež Mělniske wino „Ludmila“. Kapitan dr. Wałda pak přepoda wimpel w serbskich barbách a napismom „Serbski Sokol“.

Foće: P. Hejduška

Sobota 12.září 1998

„Fotbalový den“

k 25.výročí založení fotbalového oddílu

zwjazk – M.K.) knjeza Lipnického nawjazali sportowe a towaršne počahi z lužicko-serbskimi sokołami z wokoliny Budyšina, hdžež smy zahrali z jich wubranku přečelsku hru z wuslědkom 2:5.

Lěto pozdžišo wobdźělichu so naši přečeljo na turněrje tu w Owčarach, hdžež wobsadźichu 4. městno a naše A-mustwo cyły turněr doby.

Nó a džensa je dalše kolo našich stykow, tónkróc so zetkatej starej gardze“. Na 4. stronje programoweho lopjena připowědza so hra „stareju gardow“ na pódlanske wašnje.

Smjeć 😊 so směš...

Šulerjo dyrbja doma nastawk k temje „Kopańca“ pisać. Jank přemysluje, potom jenož tole do zešiwka sformuluje: „Hra je bohužel dyrbja wupadnyć.“

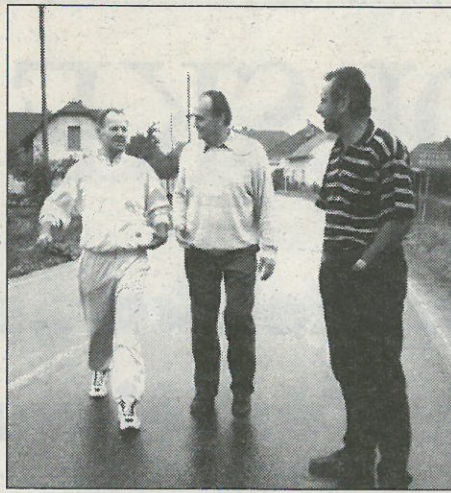
Trenar 1860 Mnichow Werner Lorant je pola zubneho lékařarja. Po krótkim přepytowanju praji lékař: „Zuby a džasna su w porjadku, guma (Kaugummi) wšak dyrbja so raz wuměnić.“

„Člowječe, sće da Wy slepy?“ rozhorja so kopar pola sudnika. Tón chce jemu hišće šansu dać a njewudźěli kartku. Tohodla so praša: „Je tu něchtó něšto prajić?“ Tu wotwobroci so kopar hněwny: „Mój jeydyrko, hluchi wón tež hišće je!“

Rozprawa k hrě

(Pokročowanje ze strony 1)

hračom kusk popuščichu, štož hosćiceljo wězo wužichu a na 3:1 znižichu. Krótce po tym dóstachu hišće dwěloomnu jednatku přizwolenu, a hižo rěkaše 3:2. Za sokołow bě to chutny signal, bjez wulkich faksow so měric na přečiwniske wrota. Trenarje a naš publikum koparjow do ofensiwu namołwachu, a přeni, kiž to zasłyša, bě dr. Beno Walda. Předrě so přez zadnje mustwo hosćicela a třěli štwórt wrota. Potom započo so bohata faza na wrota. Beno Domaška, z 50 lětami najstarši kopar serbskeje wubranki, zwyżi na 5:2. Z přečiwnym nadběhom hosćicel minutu pozdžišo swoje třěce wrota docpě. Zdaše so, zo bě to posledni retarděrowany moment Owčárskich hrajerjow, dokelž hač do kónca hry zwyżichu naši přez Heinricha Wjela na 6:3, přez Gerda Krječmarja na 7:3, a wo kónčny rezultat 8:3 postara so Alfons Matka. P. Hejduška

Zamolwity nazwučowar Józef Šwon je so njezdělu rano z běha hač na sportnišćo wróćil. Bleša wody na to pokazuje, zo bě lačny. Jurij Nuk a Heinrich Wjela „spěšneho Józefa“ witataj.

Do wotjězda domoj přepodašaj za serbsku wubranku zamolwitaj Jan Macka a Józef Šwon hosćicelskemu wjednikkej sekciji kopańcy inž. Pavelej Jirmusej rjany wimpel Chróćanskeje sportoweje jednoty (horjeka wotprawa).

Foće: M. Krawc

Mjez mnohimi přihladowarjami běchu tež dalši wobdžělnicy zajězda. Sobu mējachu tež chorhoj a swoje mustwo mócnje pozbudowachu. Při kóždych wrotach tež wótrě za trubichu. A česke piwko gyrgawu womačese (pódlá naprawo).

Foće: P. Hejduška

Mjez přihladowarjami w Owčarach bě tež dobry znaty Serbskeho Sokoła Ladislav Lipnický (naprawo), předsyda wokrjesneho zwjazka sporta ČESTV w Mělniku.

Hłosaj k zajězdej...

Achim Kowar (starosta Sokoła): Bě to cýkownje poradžena wěc. Džak sluša nazwučowarjomaj Józefej Šwonej a Janej Macce, wšěm zasadženym hrajerjam, wšěm 28 člonam delegacije za jich přikladne wustupowanje. Domowinje za financnu podpěru a Bjeńšec twarskemu zawodej ze Smječkec so za sponrowanje wutrobnje džakujemy.

Alfons Matka (hrajer z Pěskec): My Serbja smy so z čěskimi přečelemi derje zrozumili, njebě rěčnych ani druhich barjerow. Mócnje smy spěwali „My smy dobyli!“, ale smy tež při wječornej zabawje z hłosom nam znate česke pěsnje zanjesli. Nam je so w Owčarach woprawdže lubilo.

Hłosaj k zajězdej...

Feliks Statnik 70 lět

Dnja 17. oktobra 1928 w Dobrošicach jako syn ratarja-skatarja rodženy Feliks Statnik njebě jenož wučer-pedagog z čětom a dušu, ale je so wot młodych lět sem stajnje za sport horil.

Wot jutrow 1935 hač do nalěća 1940 je Feliks wopytał ludowu šulu w Róžeńce, štož rěkaše za njeho wšědnje pěši wot Dobrošic do Róžanta a wróćo, w lěcu boso, w zymje w drjewjancach. Wot 1940 hač do 1944 je Feliks chodžil na humanistiski gymnazij we Würzburgu, přjedy hač jeho ani šesnaćlětneho do wójksa sčahnychu. Po nawróće z wójny w meji 1945 bě hač do februara 1946 jako pomocnik wjesnjanoj přistajeny. W měrcu 1946 poda so na SWW w Radworju a dnja 1. junija toho samsneho lěta nastupi swoje přenje wučerske městno w Konjecach. Wot 1950 skutkowaše potom dlěje hač 40 lět jako wučer w Ralbicach.

Jako wosomnaćlětny započo Feliks Statnik w Ralbicach bul kopač. Hač do 1947 wotměchu so jenož sporadisce přečelske hry. Porjadne

sportnišćo hišće njemějachu.

Tuž hrajachu na lěsnej tuce mjez Ralbicami, Nowoslicami a Jitkom. Tam, hđžež stej džensa kormjernja swini a Delanske rěznistwo. Wrota sej z někotrych žerdži hromadže spaslichu. Dokelž njemějachu na spočatku žane saki za wrota, so často wadžachu, hač je bul do wrotow abo nimo wrotow šol. Wulki problem bě w powójnskich lětach dóstać jenu sportowu drastu za cyłe mustwo. Tež kopački (tepy) njemóžeše sej kóždy wjesny pachol kupić. Tohodla hrajachu někotři boso, pozokach abo w normalnych črijach. Někotři móžachu sej znajmjeńša sportowe črije („cwički“) w Českej wobstarać.

... a džensa ze swojej mandželskej před domčekom w Ralbicach.

Foće: priwatne

Feliks Statnik jako wrotar (předku klečo srjedza) ze swojim mustwom Traktor Ralbicy w 60tych lětach ...

Wot lěta 1947 wobdželi so mustwo SJ Ralbicy na dypkowych hrach Kamjenskeje wokrjesneje klasy. Hłownaj iniciatoraj a organizatoraj běštaj Jurij Frencl w Ralbicach a Jakub Šolta (Čoch) w Konjecach. Wo materielne zawěšćenje staraše so hłownje mlynk Jurij Čornak. Dalši znači hrajerjo běchu tehdy Jurij Šolta, Jurij Kurjat, Jurij Brězan, Jurij Bjeńš, Beno Krječmar a wězo Feliks Statnik. Po tym zo bě Feliks spočatnje na nimale wšěch pozicijach hrał, profilowaše so potom přeco bóle jako spuščomny wrotar.

Zajimawe je, zo su sej Ralbičanscy koparjo na lěsnym sportnišću sami po swjatoku studnju wuryli a klumpu pripravili, zo móhli so po hrě trošku wumyc. Předrasčić dyrbjachu wšak so při kóždym wjedrje pod hołym njebjom. Pozdžišo hraješe Traktor Ralbicy potom na sportnišću w Sunowje blisko Fabrikskeje hospody. Jako předrasćernju wužiwachu rumnosće Jankec hosćenca,

Wjersk za Feliksa Statnika bě w lěće 1956, jako přislušeše přenje serbskeje wubrance, kotraž na Zjězdze Serbow přečiwo mustwu Traktora z Choćebuskeho wobwoda z 3:1 doby. L. Zahrodnik

● 29.8.1998 Turněr Serbskeho Sokoła w kehelowanju w Budyšinje

Wuslědki:	1. Sokoł Budyšin I	2371 kehelow
	2. MSV Módro-běli Krakecy	2365 kehelow
	3. Sokoł Ralbicy/Hórki	2204 kehelow
	4. Sokoł Budyšin II	2141 kehelow

● 3.10.1998 Turněr Serbskeho Sokoła w kopańcy starych knjezow w Ralbicach

	1. Njebjelčicy	3:0 wrota	3:1 dypki
	2. Ralbicy	0:0 wrota	2:2 dypki
	3. Hórki	0:3 wrota	1:3 dypki

● 12.10.1998 Turněr Serbskeho Sokoła we volleyballu serbskich wučerskich mustwow wo pokal Serbskich Nowin we Worklecach

Wuslědki:	1. Serbski gymnazij Budyšin
	2. Serbska šula „M. Hórnik“ Worklecy
	3. „Meja“ Radwor
	4. Serbska šula „J. Chěžka“ Chróćicy

Scena z finalneje hry volleyballoweje turněra Sokoła wo pučowanski pokal Serbskich Nowin mjez Worklecami a Serbskim gymnazijom. Foto: M.Štr.